

ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

Ἡ Βαϊοφόρος εἴσοδος τοῦ Ἰησοῦ στὰ Ἱεροσόλυμα

Ἄπό τό κατά Ἰωάννην Εὐαγγέλιο. μα'

(IB',01-18)

Πρό ἕξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βιθανίαν·

Ξι ἡμέρες, πρῖν ἀπό τό Πάσχα τῶν Ἰουδαίων·

Ἦρθε ὁ Ἰησοῦς στήν Βηθανία, ὅπου βρισκόταν ὁ Λάζαρος, αὐτόν πού ἐνῶ εἶχε πεθάνει, τόν ἀνέστησε ἀπό τούς νεκρούς.

2 Ἐκεῖ ἡ οἰκογένειά του παρέθεσε δεῖπνο στόν Ἰησοῦ. Ἡ Μάρθα διακονοῦσε καί ὁ Λάζαρος ἦταν ἕνας ἀπό αὐτούς, πού καθόταν μαζί του στό τραπέζι.

3^a Τότε ἡ Μαρία, ἀφοῦ ἀγόρασε μιά λίτρα μύρο, περίπου τριακόσια γραμμάρια, γνήσιο καί πανάκριβο, πού γίνεται ἀπό τό ἀρωματικό φυτό νάρδο, ἄλειψε πρῶτα τά πόδια τοῦ Ἰησοῦ καί ὕστερα τά σκούπισε μέ τά μαλλιά της.

3^b Ἀμέσως ὄλο τό σπίτι εὐωδίασε ἀπό τήν μυρωδιά τοῦ μύρου.

04-08 Ὁ Ἰούδας ἀντιδράει φανερώνοντας τήν ὑποκρισία του

4 Λέει τότε ἕνας ἀπό τούς μαθητές του, ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης ὁ γιός τοῦ Σίμωνα, αὐτός πού ἐπρόκειτο νά τόν παραδώσει·

5 «Γιατί αὐτό τό μύρο πού ἀξίζει τριακόσια δηνάρια, δέν πουλήθηκε γιά νά δοθοῦν τά χρήματα στούς φτωχοῦς»;

6^a Αὐτό φυσικά τό εἶπε, ὅχι γιατί ἐνδιαφερόταν γιά τούς φτωχοῦς, ἀλλά γιατί ἦταν κλέφτης.

6^b Ὁ ἴδιος κρατοῦσε τό κοινό ταμεῖο καί ἔκλεβε γιά τόν ἑαυτό του, ἀπό τά χρήματα πού ἔμπαιναν μέσα.

7 Εἶπε τότε ὁ Ἰησοῦς· «Ἄφησέ την, μήν τήν κατηγορεῖς. Αὐτό τό μύρο τό φύλαξε γιά τήν ἡμέρα τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου.

8 Τούς φτωχοῦς θά τοῦς ἔχετε πάντοτε μαζί σας, ἐμένα ὅμως δέν θά μέ ἔχετε πάντοτε».

09-11 Οἱ ἀρχιερεῖς ἀποφασίζουν νά θανατώσουν καί τόν Λάζαρο

9 Πολύς λαός ἀπό τούς Ἰουδαίους ἔμαθε, ὅτι ἦταν ἐκεῖ καί ἦρθαν στήν Βηθανία, ὄχι μόνο γιά τόν Ἰησοῦ, ἀλλά περισσότερο γιά νά δοῦν τόν Λάζαρο, πού τόν ἀνέστησε ἀπό τούς νεκρούς.

10 Οἱ ἀρχιερεῖς βλέποντας ὅλα αὐτά, ἀποφάσισαν νά θανατώσουν καί τόν Λάζαρο,

11 ἀφοῦ ἐξ αἰτίας του πολλοί ἀπό τούς Ἰουδαίους πήγαιναν στόν Ἰησοῦ καί πίστευαν σ' αὐτόν.

12-16 Ἡ Βαϊοφόρος εἴσοδος τοῦ Ἰησοῦ

12^α Τήν ἐπομένη ἡμέρα πολλοί ἄνθρωποι εἶχαν ἔρθει στά Ἱεροσόλυμα γιά τήν γιορτή τοῦ ἐβραϊκοῦ Πάσχα.

12^β Ὄταν ἄκουσαν, πώς ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται στήν πόλη τους,

13^α πῆραν κλαδιά ἀπό φοίνικες καί βγῆκαν χαρούμενοι γιά νά τόν προῦπαντήσουν, κραυγάζοντας·

13^β «Δόξα! Ἄς εἶναι εὐλογημένος ὁ βασιλιάς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ὁποῖος ἔρχεται ἀπεσταλμένος ἀπό τόν Κύριο».

14 Ὁ Ἰησοῦς ἀφοῦ βρῆκε ἕνα γαϊδουράκι, κάθισε ἐπάνω του, ὅπως ἔχει γραφεῖ ἀπό τόν προφήτη Ζαχαρία·

15 «Μήν φοβᾶσαι, κόρη μου, Σιών! Δέξ, ὁ βασιλιάς σου ἔρχεται καθισμένος σ' ἕνα πουλάρι ὄνου».

16^α Τήν ὥρα ἐκείνη φυσικά οἱ μαθητές του δέν κατάλαβαν τί σημαίνουν τά λόγια αὐτά.

16^β Ὄταν ὁμως ἀργότερα ὁ Ἰησοῦς δοξάσθηκε, τότε ἀντιλήφθηκαν νά ἐκπληρώνεται ἡ προφητεία.

16^γ Κατανόησαν, ὅτι αὐτά ἦταν γραμμένα γι' αὐτόν, ὅπως ἐπίσης καί ὅλα ὅσα ἔπαθε ἀπό τούς Ἰουδαίους.

17-18 Ὁ λαός πανηγυρίζει καί οἱ Φαρισαῖοι ἀνησυχοῦν

17 Ὅσοι ἄνθρωποι ἦταν μαζί μέ τόν Ἰησοῦ στήν Βηθανία, ὅταν φώναξε τόν Λάζαρο νά βγεῖ ἔξω ἀπό τό μνήμα καί τόν ἀνέστησε ἀπό τούς νεκρούς, ἐπιβεβαίωσαν μέ τήν μαρτυρία τους ἐκείνη τήν ἡμέρα, τό γεγονός τῆς ἀναστάσεως τοῦ Λαζάρου.

18 Γι' αὐτό λοιπόν καί ὅλος ὁ λαός, ἐπειδή ἄκουσε, ὅτι εἶχε πραγματοποιήσει αὐτό τό θαυμαστό γεγονός, τόν ὑποδέχθηκε τόσο πανηγυρικά στά Ἱεροσόλυμα.